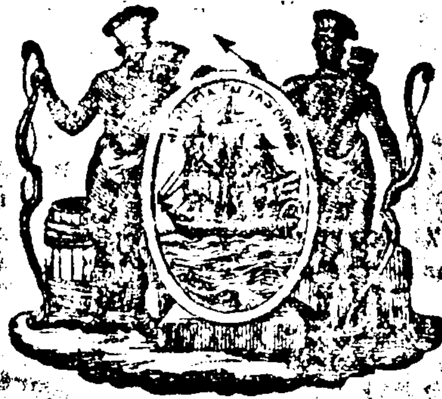
Ao. 1854. **No. 141.**
Zaturdag, **25 November.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

22 Nov. Van de slavin *Truitje*, geboren in 1832, dochter van *Santje*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. C. Louiszoon.

» » Van den slaaf *Hendry*, geboren in 1834, zoon van *Clara*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van den slaaf *Frits*, geboren in 1833, zoon van *Jetta*, toebehoorende voor den vrijdom aan G. F. Kessel.

» » Van het slavenkind *Cora*, geboren in 1842, dochter van *Adriana*, toebehoorende voor den vrijdom aan G. F. Kessel nom. ux. (nu boedel).

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 November 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 1603, is Mejufvrouw W. F. van Thol geadmitteerd geworden, als *School-Onderwijzeres* binnen deze kolonie.

De waarnemende adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 24 November 1854.

Bij Gouvernements resolutie van den 23 dezer maand No. 1607, is de Heer P. D. Kock, geadmitteerd geworden, als *School-Onderwijzer* binnen deze kolonie.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 24 November 1854.

(17014) Alzoo T. J. Verschuur, eigenaar der plantaadje *Elisabeth'shoop*, gelegen in de divisie *beneden Cottica*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om den slaaf *George*, geboren in 1822, moedersnaam onbekend, van dat Effect af- op zijnen privé-naam te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopen week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

Op den 16den November ll. de slavin *Antoinetta*, aankomende L. E. Lawrence.

Terwijl sedert 1o. Mei ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Antje*, aankomende de wed. M. A. Salomons.

2o. De slavin *Antje*, aankomende pl. *Nieuwhoop*.

3o. De slavin *Sophie*, aankomende pl. *Nieuwhoop*, in dienst van J. M. A. Salomons. en

4o. De slavin *Rebecca*, aankomende pl. *St. Germain*.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor, zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 24 November 1854.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

Den 23 November 1854. Joseph Robinson aan H. H. Timmer, van de plant. *Sara Maria*, gelegen aan de rivier *Suramacca*.

Den 24sten. A. Salomons Vendumeester aan D. Nassy van het Huis en Erf op den hoek van de *Hooge straat* en *Zwartenhovenbrug straat*, N. W. La. E No. 310*b*. O. W. La. D No. 459.

Idem. Dezelve aan J. zich schrijvende M. J. Houthakker, van het Huis en Erf aan de *Groote Dwars straat*, N. W. La. E 203. O. W. La. D No. 718.

Paramaribo, den 24 November 1854.

De waarn. Griffier bij het Geregtshof,
(17063) MARTINI VAN GEFFEN.

SEQUESTERS

der plantaadje *Lodewijksburg*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan tegen KONTANTE BETALING:

56 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof tot **HEDEN MORGEN** om 9 ure, worden aangenomen. (17016)

Paramaribo, den 25 November 1854.

Gemengde Berigten.

Het eiland Aix, waarop de 1000 Russische krijgsgevangenen in bewaring zijn geplaatst, is een klein eiland, aan de monding der Charente, tusschen de eilanden Ré en Oleron gelegen. Het maakt met beiden eene kom uit, waar schepen toevlugt en goede ankerplaats vinden. Het ligt digt aan Frankrijk, en de zee-arm, welke het daarvan scheidt, heeft zoo weinig diepte, dat men dien gedurende de eb bijna kan doorwaden. Midden in dezen zee-arm ligt het fort Ennet. Op het eiland zijn er twee gelegen: het eene verdedigt den ingang in de Charente, het andere verdedigt het kanaal, hetwelk het eiland Aix van het eiland Oleron scheidt. Het eiland, ofschoon klein, is als positie van tamelijk gewigt. In de laatste oorlogen heeft men er zelfs 10,000 man troepen geplaatst. Aldaar was het, waar Napoleon op het schip ging, dat hem naar St. Helena zou brengen. De wijnbouw wordt er met goed gevolg beoefend.

Krachtens de onlangs in Denemarken geoctroijeerde constitutie, moest een rijksraad benoemd worden, bestande uit 50 leden. Daar alleen de koning de keuze van de leden had, was eene oppositie van dit ligchaam niet te verwachten. Dit is desniettemin het geval geworden. Het eerste onderwerp, waarover die vergadering te beslissen had, was een voorstel van twee harer leden, strekkende, dat de raad niet alleen een consultative, maar ook eene deliberative stem zou hebben in alle finantieele kwestien. Er werd eene kommissie benoemd om dit voorstel te onderzoeken, die met vijf tegen twee stemmen besliste, dat het aan de beraadslagingen der vergadering onderworpen zou worden, die het welligt zal aannemen. Te Kopenhagen werd deze uitspraak der kommissie als eene nederlaag voor het ministerie beschouwd.

De Spaansche *Gazette* behelst een koninklijk besluit, waarbij een prijs van 20,000 realen wordt uitgeschreven voor het beste handboek voor de phijsica, dezelfde prijs voor dergelijke handboeken voor de werktuigkunde en de chemie, alle drie toegepast op den landbouw en de industrie. Het besluit houdt voorts in, dat de Cortes het finantieele gedeelte van dezen maatregel zullen hebben goed te keuren.

De *Ind. Belge* bevat het volgend artikel: » Door verschillende schrijvers werden voor eenige jaren pogingen gedaan, om het onverbiddelijk oordeel dat de geschiedenis over de oneerlijke staatkunde en de bloedgierige daden van Filips II had uitgesproken, te verzwakken. De schrijvers waarop wij doelen, poogden aan te toonen, dat die fanatieke en wreede Koning is gelasterd; terwijl de helden van de Nederlandsche omwenteling der 16de eeuw, Oranje, Egmond, Hoorne te veel waren verheven zoowel door hunne tijdgenooten als door de nakomelingschap. In dit nieuwe geschiedkundig stelsel beweerde men zelfs, dat de verschrikkelijke zending van den hertog van Alba eene noodzakelijkheid was. Men ging nog verder: terwijl men veinsde het ongelukkig lot van graaf Egmond te betreuren, poogde men zooveel mogelijk de onwettigheid van het regtsgeding en de onbillijkheid van het vonnis, waarvan die roemrijke veldoverste het slagtoffer was, ter zijde te stellen. In 't kort, men trachtte in alle dingen, zelfs den meest schandelijke, den Vorst, die den dood van graaf Egmond en zoovele andere daden van trouweloosheid en wreedheid had voorgeschreven, te sparen, zoo al niet in zijne eer te herstellen.

» Maar staatsstukken uit den tijd, die door ... en onderzoekers sedert eenigen tijd zijn opgedolven, zullen voor altijd, mag men hopen, deze historische reactie tegengaan, zoo geheel strijdig met het nationaal gevoel en bedroevend voor allen, die eerbied koesteren voor de menschelijke zedelijkheid. Onder die dokumenten moet men bijzonderlijk wijzen op die, welke de prokureur generaal de Bavaij heeft openbaar gemaakt, onder den titel van: *regtsgeding van den graaf van Egmond en bewijsstukken, volgens de oorspronkelijke handschriften, te Bergen gevonden.*

» Deze belangrijke handschriften waren in het bezit van een inwoner dier stad, wijlen den heer Leclercqz. Hij kende er het gewigt van, want, om redenen, die wij niet willen nagaan, had hij gemeend het publiek evenzeer als zijne erfgenamen dezelve te ontnemen. Zijn testament bevatte eene beschikking, aldus luidende: »Ik wil en beveel, dat het werk uit mijne bibliotheek, getiteld het regtsgeding van den graaf van Egmond, worde verbrand in tegenwoordigheid van »getuigen op mijne binnenplaats zonder een enkel stuk daarvan uit te zonderen, ik wil zulks."

» De regering, er van onderrigt, liet die daad van wandalisme niet volvoeren; door de autoriteit werden de oorspronkelijke stukken van het regtsgeding van den graaf van Egmond in beslag genomen. De prok. generaal doet opmerken, dat wijlen de heer Leclercqz klaarblijkelijk beschikte over goederen van anderen, daar er geen enkel bewijs was, dat hij de staatsstukken, waarvan hij de vernietiging voorschreef, van de regering had gekocht. Terwijl de uitkomst van het onderzoek in deze nog werd gewacht, heeft de prok. generaal de wenschen van het publiek voorkomen. Hij heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt, die hem werd aangeboden, om met de stukken in de hand, een der meestberoemde regtsgedingen van de nieuwe tijden te bestuderen en te herzien.

» Na de vrucht van zijn arbeid te hebben zaamgezat in de wijsgeerige en oordeelkundige redevoering, door hem bij de intrede in het hof in 1853 uitgesproken, heeft de heer Bavaij er het onderwerp van een werk van gemaakt, met de meest belangrijke stukken der handschriften van den heer Leclercqz verrijkt.

» Dit regtskundig betoog is de formele tegenspraak, waarop geen repliek mogelijk is, van het rekwisitoor in 1567 door Jean du Bois, prokureur-generaal bij den Raad van Beroerte, opgesteld, en de veroordeeling van alles wat de akte van beschuldiging voor afging en volgde.

» En in waarheid, de inhechtenisneming van den graaf van Egmond, zijne gevangenzetting op het kasteel te Gend, zijn regtsgeding voor den Raad van Beroerte, alles was door onwettigheid bezoedeld. Om het hoofd van den overwinnaar van Gravelines te doen vallen, trad de hertog van Alba de privilegien der orde van het guldenvlies met voeten, evenzeer als hij de waarborgen miskende, die de grondwet van Braband opleverde.

» Men kende voorzeker die onbillijkheden van de Spaansche dwingelandij; maar de heer de Bavay heeft de verdienste dat hij de akten en de bewijzen levert van hetgeen, zoovelen voor hem hebben gezegd: akten en bewijzen, die niet den minsten twijfel overlaten omtrent den aard van dit schandelijk geding.

» Het onderzoek van den schrijver bepaalt zich echter niet daarbij. Hij onderzoekt een voor een alle beschuldigingen, door Jean de Bois tegen den graaf ingebragt; zijn onderzoek is gegrond est op de correspondentie van Filips II en andere officiele stukken, en stelt de volkomene onschuld van een der voornaamste tegenstanders van de Spaansche overheersching in het volle licht. »» Indien wij," zegt hij, »» de 51 feiten der beschuldiging in hun geheel beschouwen, dan vinden wij, er, die weersproken worden door feiten, die er in strijd mede zijn, of door akten van de gouvernante der Nederlanden zelve; anderen, die hun karakter van schuld verliezen, door de medewerking of het initiatief van den Raad van State; anderen, die door de stukken van het proces worden gewijzigd of geloochend; anderen eindelijk, waaraan de beschuldigde geheel onschuldig was. Het is dus duidelijk, dat de veroordeeling eene andere oorzaak had.""

De heer de Bavay meent teregt, dat de graaf van Egmond reeds vóór zijn geding was geoordeeld en gevonnisd.

» Het doel is niet het naauwgezet en wetenschappelijk werk van den prokureur generaal geheel te ontleden. Het zal voldoende wezen het onder de aandacht te brengen van allen, die belang stellen in den roem van het vaderland.

» In de rangen van de lofredenaars van Philips II bemerkt men de kenteekenen eener prijzenswaardige verandering, die tot eere strekt van hen, die er mede begonnen zijn. Zoo heeft de kanunnik de Ram in zijne akademische redevoering over de geschiedenis der oude Leuvensche Universiteit aangetoond, dat die wetenschappelijke instelling nimmer den hertog van Alba met haren invloed heeft willen steunen. Verre van den onmeedoogenden veldheer van Filips II te begunstigen, vroeg de Leuvensche Universiteit zijne terugroeping. Dit was eene poging, die de rector der Roomsch-Kathodijke universiteit als eene roemrijke daad van de oude universiteit aangeeft. »Indien Belgie," zegt hij, »eindelijk van den hertog van Alba werd bevrijd dan was het dit voor een groot deel verschuldigd aan den invloed der theologische professoren. De faculteit in algemeene vergadering onder geloofseed vereenigd, schreef een vertrouwelijken brief aan Filips II om hem den ongelukkigen toestand van het land te openbaren en de terugroeping te vragen van den woesten krijgsman, die onder ons een voor eeuwig geschandvlekten naam heeft achtergelaten." Tot dusverre heeft niemand den heer de Ram weersproken, zelfs niet zij, die tot de drijvers behooren van eene zekere school en een zekeren stand."

Schepen in Lading

NAAR AMSTERDAM.

Juno, kapt. J. A. de Lang, adres bij Gisius en Co.— Sluit HEDEN.

Adrianus en Willem, kapt. J. W. Scheeve adres bij F. Emanuels.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Wilhelmina, kapt. J. N. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. P. Kikkert, adres bij, Gisius en Co.

Anna Maria, kapt. H. P. H. Muntendam, adres bij H. C. Levy.

NAAR HAMBURG.

Ommelanden, kapt L. S. Wieringa, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

Societeit: *De Vriendenkring.*

[17017] *ALGEMEENE VERGADERING en BALLOTAGE* op **HEDEN AVOND** ten *half acht* ure.

G. L. PAIRAUDEAU,

Daguerreotypist en Dentist,

van *Demerarij* alhier teruggekeerd zijnde, heeft de eer de Heeren en Dames van *Suriname* te berigten, dat hij zich gevestigd heeft in het huis aan den *Waterkant*, bewoond door den Heer M. GIAIMO, naast den WelEerwaarden Heer C. M. MOES, alwaar hij zich onledig zal houden met alle werkzaamheden die vakken betreffende; de verzekering gevende dat alles wat hem opgedragen mogt worden, op de meest volkomene wijze zal worden uitgevoerd.

Hij vervaardigt de Portraits bij elke weersgesteldheid, dagelijks van des morgens 9 tot 's namiddags 3 uur.

Hij beveelt zich aan in de gunst van het algemeen. [17019]

A. VOORDEWIND

berigt het geëerd Publiek dat hij alhier uit *Europa* is geretourneerd, met eene

Fraaije geassorteerde

CARGA,

waarvan gedrukte lijsten bij hem te bekomen zijn; De **OPENING VAN ZIJNEN WINKEL** zal nader door de Nieuwsbladen worden bekend gemaakt.

Woonplaats: *Watermolen straat*, in het huis laatst bewoond door den Heer J. P. TAFARES. (16550)

C. R. BERNER

heeft met de laatst gearriveerde schepen ontvangen, en zijn bij hem tegen *Kontant* verkrijgbaar:

VERSCHE PROVISIEN,

ingelegde **GROENTEN**; kleine STOKVISCH, compositie **KAARSEN** in ponds pakjes, *VERFWAREN*, Patent, Lijn, Raap en Gallip OLIE voor stoommachines, Haantjes BIER in manden en vaten.

Gekeperd LAKEN in diverse kleuren, NEGERDUFFELS, *Flanel*, driedraads KOUSEN en SOKKEN en veel meer andere Goederen.

[17018]

Paramaribo, den 23 *November* 1854.

De ZALF en PILLEN van Holloway,

zijn een afdoend geneesmiddel voor roos, enz.

De heer Jakob Craven te Plijmouth, Bronlow, Cottages No. 1, was sedert drie jaren lijdende aan roos en algemeene ontsteking. Dit veroorzaakte hem veel pijn, en verscheidene middelen die hem door bekwame mannen waren voorgeschreven geworden hielpen in geenendeele. Toen beproefde hij de ZALF en PILLEN van HOLLOWAY en met een weinig volharding in het gebruik derzelven, genas hij volkomen; hij beveelt dan ook dit middel in gelijke gevallen een ieder ten sterkste aan. De Heer Williams te Plijmouth in de Edgecombe straat No. 19, kan de waarheid van het vooraangehaalde betuigen.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (17020)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.